

Ὁ ἀείμνηστος Ὁμολογητὴς
Μητροπολίτης Φιλάρετος,
Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς
(†1985)

Μητροπολίτης Φιλάρετος (†)
Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς
(1903 - 1985)

Τὴν 8ην Νοεμβρίου 1985 ἐκ. ἡμ. ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος, Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, μὲ ἔδραν τὴν Νέαν Ὑόρκην τῶν Η.Π.Α.

Ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος, κατὰ κόσμον Γεώργιος Νικολαΐεβιτς Βοζνεσένσκυ, ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1903 εἰς τὸ Κούρσκ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ἱερεὺς καί, ὅταν ἀργότερον ἐχήρυσεν, ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τοῦ Χαϊλάρ εἰς τὴν Μαντζουρίαν.

Ἡ λευϊτικὴ οἰκογένεια κατέφυγε τὸ 1920 εἰς τὴν Κίναν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Χαρμπὶν τῆς Μαντζουρίας.

Ὁ Γεώργιος, μετὰ τὸ τέλος τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τοῦ Χαρμπὶν, ἐκάρη Μοναχός, λαβὼν τὸ ὄνομα Φιλάρετος καὶ

Ὁ Γεώργιος Νικολάϊεβιτς Βοζνεσένσκυ, ὡς ἱεροσπουδαστῆς (1920)· ὡς Ἱερομόναχος Φιλάρετος (1932)· ὡς Ἀρχιμανδρίτης Φιλάρετος (1952) εἰς τὸ Χαρμπίν τῆς Μαντζουρίας.

ἐχειροτονήθη Ἱερεὺς τὸ 1930. Τὸ ὄφφικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἔλαβε τὸ 1937.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κίνας ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν τὸ 1949, ὅλοι οἱ Ρῶσοι πρόσφυγες ὑπεχρεώθησαν νὰ λάβουν Σοβιετικὴν ὑπηκοότητα καὶ νὰ ἐπιστρέψουν, μὲ λαμπρὰς βεβαίως ὑποσχέσεις ἐλευθερίας, εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσην.

Ὁ πατὴρ τοῦ Ἀρχιμ. Φιλαρέτου, Ἐπίσκοπος Δημήτριος, ὑπεχώρησεν εἰς τὰς πιέσεις καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν Ρωσίαν, ὅπου ὀλίγον ἀργότερον ἐξετελέσθη εἰς τὴν Σιβηρίαν, ὡς συνέβη ἄλλωστε μὲ ὅλους τοὺς ἐπιστρέψαντας πρόσφυγας (περίπου 2.000.000).

Ὁ Ἱερομόναχος Φιλάρετος, παρὰ τοὺς μεγάλους κινδύνους, παρέμεινεν ἀνυποχώρητος καὶ ἠρνήθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Κίναν πρὸς τὴν Δύσιν, μέχρις ὅτου τὰ μέλη τοῦ λογικοῦ ποιμνίου του διασωθοῦν. Τέλος, μετὰ πολυχρόνιον ταλαιπωρίαν, τὸ 1962 μετέβη εἰς Αὐστραλίαν, ὅπου μετὰ ἓν ἔτος ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Μπρισμπαϊν.

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου (1964) εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἐμπροσθεν αὐτοῦ διακρίνεται ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, Ἀρχιεπίσκοπος Σάν Φραντσίσκο (†1966).

Ἀλάσκας, ἡ Ὁσία Ξένη ἡ Ρωσὶς ἡ διὰ Χριστὸν σαλὴ καὶ τέλος οἱ Ἅγιοι Ρῶσοι Νεομάρτυρες.

Διεκρίθη ἰδιαίτερος διὰ τὴν σθεναρὰν στάσιν αὐτοῦ ἔναντι τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, εἶδον δὲ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος

ΤΟ ΕΤΟΣ 1964, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Μητροπολίτου Ἀναστασίου, ἐξελέγη θαυμαστῶς Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς, ἄν καὶ ἦτο ὁ νεώτερος τῶν Ἐπισκόπων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ποιμαντορίας του ὡς Μητροπολίτου ἀνεκηρύχθησαν ὡς Ἅγιοι ὁ Πρωθιερεὺς τῆς Κροστάνδης Ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Ὅσιος Γερμανὸς τῆς

Ἀλάσκας, ἡ Ὁσία Ξένη ἡ Ρωσὶς ἡ διὰ Χριστὸν σαλὴ καὶ τέλος οἱ

Ἅγιοι Ρῶσοι Νεομάρτυρες.

Χαρακτηριστικὰ στιγμιότυπα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου.

κείμενά του πλήρη ζήλου διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἀλλὰ μετὰ χαρακτηριστικῆς διακρίσεως συντεταγμένα, καταδικάζοντα τὴν αἵρεσιν καὶ ἐλέγχοντα τοὺς πρωτεργάτας αὐτῆς.

Ἀξιωμαμόνευτος ἦτο καὶ ἡ συμβολή του εἰς τὴν προσπάθειαν λύσεως τῆς διαστάσεως μεταξὺ τῶν Ἀκαινοτομητῶν τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐτελεσφόρησε τελικῶς.

Ἦτο ἐγκρατής, ἀσκητικός, ὀλιγόλογος, πρᾶος, ταπεινὸς καὶ πολὺ φιλακόλουθος, μὲ μεγάλην ἀγάπην διὰ τὸ λογικὸν αὐτοῦ ποιμνιον καὶ ἰδίως διὰ τοὺς νέους, πάντοτε δὲ ἀφωσιόμενος εἰς τὴν ἱερὰν ἐργασίαν τῆς νοερᾶς ἀδιαλείπτου προσευχῆς. Ἐτίθετο γενικῶς ὑπεράνω μικροτήτων καὶ παθῶν, ἐκοσμεῖτο δὲ μὲ ἀρετὰς καὶ χαρίσματα, κατὰ μίμησιν τῶν μεγάλων Ἀγίων Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

* * *

ΤΗΝ 30ὴν Ὀκτωβρίου 1998 ἐκ. ἡμ., Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν τότε Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπον κ. Λαῦρον καὶ ἄλλους Κληρικοὺς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ἤνοιξε τὸν προσωρινὸν τάφον, ὅπου εἶχεν ἐναποτεθῆ τὸ λείψανον τοῦ μακαριστοῦ Πρωθιεράρχου κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1985, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίας Τριάδος, Τζόρντανβιλ τῶν Η.Π.Α., διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς ἄλλον μόνιμον τάφον, ὁ ὁποῖος εἶχε κτισθῆ προσφάτως.

Ὅταν ὁμως ἠνοιχθῆ ὁ τάφος τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴν, δεκατρία ἤδη ἔτη μετὰ τὴν κοίμησίν του, τὸ ἀρχιερατικὸν λείψανον εὐρέθη εἰς κατάστασιν ἀδιαφθορίας, πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν καὶ θαυμασμὸν πάντων!

